

สรุปผลการดำเนินงานการตรวจสอบปนเปื้อน
ในอาหารสด อาหารแปรรูป
อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน
ปีงบประมาณ ๒๕๖๑

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเชียงกลาง
จังหวัดน่าน

สรุปผลการดำเนินงานการตรวจสอบปนเปื้อนในอาหารสด อาหารแปรรูป
ปีงบประมาณ ๒๕๖๑
อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน

.....

ในครึ่งปีแรกของปีงบประมาณ ๒๕๖๑ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเชียงกลาง มีการดำเนินกิจกรรมเฝ้าระวังและติดตามความปลอดภัยของอาหารสด และอาหารแปรรูป ดังนี้

๑. จัดประชุมคณะทำงานส่งเสริมและพัฒนางานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุขอำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน เพื่อกำหนดคู่มือ/แนวทางการดำเนินงานด้านอาหารปลอดภัย
๒. ประชุมชี้แจงการดำเนินงานและให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค เกี่ยวกับอาหารปลอดภัย
๓. ดำเนินการสุ่มตรวจเพื่อหาสารปนเปื้อนอันตราย ๘ ชนิด ได้แก่ บอแรกซ์ พอร์มาลิน ซาลิซิลิก โซเดียมไฮโดรซัลไฟต์ ยาฆ่าแมลง สารโพลาร์ สารเร่งเนื้อแดง และแอฟลาทอกซิน โดยมีกิจกรรม ดังนี้

- ตรวจอาหารสดจากสถานประกอบการที่จำหน่ายในตลาดสด ตลาดนัด ร้านชำ ซุปเปอร์มาเก็ต ในภาพรวมมีการตรวจโดยใช้ชุดทดสอบเบื้องต้น (Test-kit) ทั้งหมด จำนวน ๒๒๖ ตัวอย่าง ผ่าน ๒๒๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๑๑ ซึ่งแยกได้ ดังนี้

* บอแรกซ์	จำนวน ๔๕ ตัวอย่าง	ไม่พบ
* พอร์มาลิน	จำนวน ๘ ตัวอย่าง	ไม่พบ
* ซาลิซิลิก	จำนวน ๑๖ ตัวอย่าง	ไม่พบ
* โซเดียมไฮโดรซัลไฟต์	จำนวน ๑๗ ตัวอย่าง	ไม่พบ
* ยาฆ่าแมลง	จำนวน ๑๒๙ ตัวอย่าง	พบ ๑ ตัวอย่าง (พริกแห้ง) (ถั่วฝักยาว ฝักกวาดตุง ฝักชี มะเขือ กะหล่ำปลี ต้นหอม ฝักกาดขาว กระบี่ พริก ฝักบุง พริกสด พริกแห้ง)
* สารโพลาร์	จำนวน ๕ ตัวอย่าง	พบ ๑ ตัวอย่าง (น้ำมันทอดกล้วย)
* สารเร่งเนื้อแดง	จำนวน ๕ ตัวอย่าง	ไม่พบ
* อัลฟาที่อกซิน	จำนวน ๑ ตัวอย่าง	ไม่พบ

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ

๑. คืบข้อมูลผลการดำเนินงาน ให้แก่ผู้ประกอบการได้รับทราบ
๒. แจ้งผู้ประกอบการ ให้คำแนะนำในอาหารที่ตกมาตรฐาน และแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบอาหารที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ในกรณีทราบแหล่งที่มาที่แน่นอน

๓. สืบค้นแหล่งที่มาของอาหารที่ตรวจพบ ให้ทราบแหล่งที่มาที่ชัดเจน
๔. ให้ความรู้ผู้ประกอบการ แนะนำให้เปลี่ยนแหล่งซื้อ
๕. ติดตามให้คำแนะนำ ผู้ประกอบการ ที่ใช้น้ำมันทอดซ้ำ
๖. เผื่อระวังตรวจสอบอาหาร (ที่ตรวจพบ) อย่างต่อเนื่อง
๗. เน้นประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

อุปสรรคในการดำเนินงานและการแก้ไข

๑. คณะกรรมการอาหารปลอดภัย ในระดับตำบล หมู่บ้าน ขาดการรับรู้ข้อมูลในส่วนที่จำเป็นในการทำงานร่วมกัน เนื่องจากการไม่ได้มีการติดตามเพื่อรับทราบข้อมูล

การแก้ไข : ให้มีการประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อชี้แจงที่มาของโครงการและแผนการดำเนินการร่วมกันให้คณะกรรมการทราบ และหากกรรมการคนใดไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ควรให้มีตัวแทนเข้าประชุม เพื่อรับทราบในประเด็นต่างๆ และนำไปถ่ายทอด

๒. ผู้ประกอบการบางรายไม่ให้ความร่วมมือ ในการส่งตัวอย่างส่งตรวจ เนื่องจากเกรงว่าหากตรวจพบสารปนเปื้อนในสินค้าที่จำหน่าย และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคทราบแล้ว จะทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ มีผลกระทบต่อการทำงานสินค้า

การแก้ไข : ชี้แจงทำความเข้าใจ ถึงขอบเขตในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ว่าจะไม่มีการเปิดเผยชื่อผู้ประกอบการ เป็นสาธารณะ

๓. ผู้ประกอบการ ยังขาดความตระหนักถึงความปลอดภัยของผู้บริโภค นำสินค้ามาจำหน่าย โดยไม่ทราบแหล่งผลิตที่ชัดเจน และบางครั้งก็ปกปิดข้อมูล ไม่ให้ข้อมูลที่เป็นจริง

การแก้ไข : มีการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น และติดตามให้คำแนะนำ อย่างต่อเนื่อง และ เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองตามมาตรฐานอยู่เสมอ

๓. ผู้บริโภคบางส่วนมีความรู้แต่ไม่ปฏิบัติ แต่ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในการบริโภคอย่างไรให้ปลอดภัย

การแก้ไข : เพิ่มช่องทางการให้ข้อมูลข่าวสารด้านการบริโภคให้ถึงประชาชนในพื้นที่มากขึ้น โดยประชาสัมพันธ์ผ่านทางหอกระจายข่าวหมู่บ้าน ร่วมกับพลังเครือข่ายในชุมชน เช่น อย.น้อย ในโรงเรียน แกนนำ อสม. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคระดับตำบล เป็นต้น ในการช่วยเป็นหูเป็นตาในการสอดส่องภัยอันตรายจากการบริโภคในชุมชนและช่วยให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับชาวบ้าน รวมทั้งแจ้งเบาะแสให้เจ้าหน้าที่ทราบอีกด้วย

๔. ขาดการติดตามที่ต่อเนื่อง

การแก้ไข : ควรให้มีการติดตาม โดยเจ้าหน้าที่หรือพลังเครือข่ายในระดับหมู่บ้าน ตำบล อาจกำหนดอย่างน้อย ๒ ครั้ง /ปี เพื่อเป็นการกระตุ้น ส่งเสริม และสนับสนุน ให้มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงาน

๑. เป็นงานนโยบาย ซึ่งผู้บริหารให้ความสำคัญ
๒. ความร่วมมือของภาคีเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การตรวจเฝ้าระวังและตรวจติดตามอย่างเข้มแข็งและต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
๓. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน
๔. นโยบายอาหารปลอดภัยของรัฐบาลมีการณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เรื่องอาหารปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป

๑. ต้องมีการวางแผนการทำงาน ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ
๒. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายให้ตระหนักถึงความปลอดภัยด้านอาหาร
๓. ให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร และเน้นการประชาสัมพันธ์